

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 594-ҳадис

594/1141 – عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّىٰ نَظَنَ أَنْ لَا يَصُومُ مِنْهُ، وَيَصُومُ حَتَّىٰ نَظَنَ أَنْ لَا يُفْطِرَ مِنْهُ شَيْئًا، كَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ الظَّلَلِ مُصَبِّيًّا إِلَّا رَأَيْتُهُ، وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ.

594.1141. Анас розияллоҳу анҳу айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ойнинг бир қисмида оғиз очиқ юардилар, ҳатто биз бу ойда рўза тутмасалар керак, деб ўйлардик. (Ойнинг бир қисмида) рўза ҳам тутардилар, ҳатто биз (бу ой) умуман оғиз очмасалар керак, деб ўйлардик. У зот шундай эдиларки, агар у зотни кечаси намоз ўқиётган ҳолларида кўришни истасанг, албатта кўрардинг, ухлаётган ҳолларида кўришни истасанг ҳам, албатта кўрардинг».

Манба: hadis.islom.uz

